

Αγαπητοί φίλοι,

Πριν περάσω στο κύριο θέμα της ομιλίας μου θα ήθελα

Πρώτον να ευχαριστήσω θερμά όλους τους παρευρισκόμενους εδώ σήμερα, από τους επισήμους και τους επιστήμονες μέχρι και τον τελευταίο εθελοντή - ακτιβιστή που υποστηρίζει την ουσιαστική καρδιά του κινήματος, δηλαδή την ίδια την βαριά δουλειά του δρόμου και τον οποίο πολλές φορές η πολιτεία αντι να τον επιβραβεύει , όπως γίνεται σε όλο το πολιτισμένο κόσμο, ακόμη και τον τιμωρεί πχ Κοζάνη, Αλεξανδρούπολη , Αμύνταιο Φλώρινας και αλλού.

Για πολύ λίγο θα θέλαμε να σας απασχολήσουμε με δυο μόνο θέματα ,

Το ένα έχει σχέση με έναν από τους στρατηγικούς στόχους της ομοσπονδίας και το άλλο με την πραγματικότητα που πολλές φορές βιώνουμε εμείς οι εθελοντές .

Πριν προσδιορίσουμε το στόχο αυτό όμως ας δούμε κάποια συναφή με αυτόν θέματα

Έχουν άραγε , οι βιολογικοί μας εταίροι, οι συγγάτοικοί μας σε αυτό το πλανήτη , τα ζώα δικαιώματα ;

Ή όχι γιατί δεν έχουν και υποχρεώσεις;

Θεωρούμε τον άνθρωπο ιδιοκτήτη της φύσης ή τον άνθρωπο , τα ζώα , την βιοποικιλότητα μέρος της φύσης ;

Η ηθική αντιμετώπιση των ζώων από τον άνθρωπο απασχολεί διαρκώς την ανθρώπινη σκέψη από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα .

Η εξέλιξη της φιλοσοφικής σκέψης δεν οδήγησε ωστόσο στην ιδέα της αναγνώρισης δικαιωμάτων των ζώων παρά μόλις κατά τους τελευταίους αιώνες.

Οι πρώτες φιλοσοφικές μελέτες στις οποίες υποστηρίχθηκε το φυσικό δικαίωμα των ζώων για ζωή και ελευθερία κατ' αντιστοιχία των δικαιωμάτων του ανθρώπου δημοσιεύθηκαν κατά τη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα, οπότε και υιοθετήθηκαν τα πρώτα νομοθετήματα για την προστασία των ζώων στην Αγγλία, τις ΗΠΑ και τη Γαλλία.

Κατά το δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα η σχέση του ανθρώπου με τα ζώα αλλάζει ουσιαστικά, Σημείο αναφοράς αποτέλεσε η δημοσίευση του βιβλίου «*Η απελευθέρωση των ζώων*» του *P. Singer*, το 1975 με αναφορά στην ικανότητα των ζώων να αισθάνονται πόνο.

Η φιλοσοφική συζήτηση για τα δικαιώματα των ζώων δεν έχει οδηγήσει μέχρι σήμερα στην νομική κατοχύρωση των δικαιωμάτων των ζώων

Βρισκόμαστε όμως πιστεύουμε στο τέλος της φιλοσοφικής αυτής αναζήτησης καθώς το αίτημα για την αναγνώριση δικαιωμάτων στα ζώα συνεχώς κερδίζει υποστηρικτές

Στην ίδια λογική εντάσσεται και η διάταξη του άρθρου 20^α του Θεμελιώδους Νόμου της Βόννης, που αποτελεί το πρώτο συνταγματικό κείμενο κράτους μέλους της ΕΕ στο οποίο γίνεται αναφορά στη νομική προστασία των ζώων.

Ειδικότερα, με την αναθεώρηση του 2002, το πεδίο αναφοράς της διάταξης του άρθρου 20^α του ΘΝ με την οποία θεσπίσθηκε η προστασία των φυσικών θεμελίων της ζωής ως κρατικός σκοπός προστασίας, επεκτάθηκε στα ζώα με ρητή αναφορά.

Επειδή ωστόσο επίκειται αναθεώρηση του Σ. στην επόμενη αναθεωρητική Βουλή που θα προκύψει από τις εκλογές του 2019 στρατηγικό στόχο μας αποτελεί το να προστεθεί στο άρθρο 24 του Σ η πρόταση που συνέταξε ο συνταγματολόγος καθηγητής Κώστας Χρυσόγονος εκ των συνεργατών της ομοσπονδίας .

Η πρόταση δε έχει ως εξής.

"Το κράτος υποχρεούται να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία και το σεβασμό της ζωής σε όλες τις εκφάνσεις της. Ιδιαίτερα το Κράτος μεριμνά για την ευζωία όλων των ζωικών ειδών, τις συνθήκες διαβίωσης, φύλαξης, μεταφοράς και εισαγωγής τους, επιβάλλοντας απαγορεύσεις και περιορισμούς όπου κρίνεται αναγκαίο και ειδικότερα σε θέματα πειραμάτων και επεμβάσεων πάνω σε αυτά και σε θέματα θανάτωσής τους. Οφείλει επίσης να μεριμνά για την προστασία της άγριας ζωής και συγκεκριμένα των ειδών υπό εξαφάνιση."

Θεωρούμε σχεδόν βέβαιο ,ότι η επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση θα προχωρήσει στην κατοχύρωση της προστασίας και του σεβασμού της ζωής σε όλες τις εκφάνσεις της , γεγονός που θα προκαλέσει αλυσιδωτές αλλαγές στο νομικό status των βιολογικών μας εταίρων και στην αναγνώριση , ότι πρόκειται για έμβια νοήμονα και πλήρως συναιθανόμενα, προς αυτή δε την κατεύθυνση εργαζόμαστε εντατικά

Ενώ λοιπόν βρισκόμαστε, όπως φαίνεται, στο τέλος της φιλοσοφικής αυτής αναζήτησης για την αναγνώριση δικαιωμάτων στα ζώα ποια είναι η εικόνα που βιώνουμε στην Ελλάδα όσον αφορά την συμπεριφορά μας απέναντι στα ζώα αλλά και ποια είναι η συμπεριφορά μεγάλης μερίδας των αστυνομικών οργάνων και επίσης

μεγάλης μερίδας των εισαγγελικών αρχών απέναντι στους πολίτες , που έχουν επιλέξει να ασχολούνται ΚΑΙ με την προστασία και τα δικαιώματα των ζώων :

Όχι λίγες φορές οι εθελοντές μας γίνονται αποδέκτες ειρωνικής αντιμετώπισης , απαξίωσης , αυταρχισμού και κατάχρησης εξουσίας ,ενώ κυρίως οι αστυνομικοί και όσο κατεβαίνουμε προς τα κάτω γίνεται πιο αισθητή η στάση αυτή μας θεωρούν απέναντι , ενώ θα έπρεπε να αναζητούν , να επιδιώκουν την συνεργασία μας , να μας θεωρούν όχι εχθρούς αλλά συστρατευόμενους στο στόχο για τον περιορισμό της βίας απέναντι στα ζώα.

Θα αναφερθώ εν τάχει στο προσωπικό μου παράδειγμα τις τελευταίες αυτές ημέρες από την αντιμετώπιση μου από τον διοικητή του α.τ. Κατερίνης.

Ενώ ευγενέστατα ανέφερα την ιδιότητά μου τόσο της προέδρου της ομοσπονδίας με εκατοντάδες χιλιάδες φίλους αλλά και την επιστημονική νόμιζα ότι μιλάω σε τοίχο ,ένας διοικητής φανερά εχθρικός λες και του ζητούσα κανένα ρουσφέτι, καμία ευγένεια , καμία διάθεση για συνεργασία.

Φανταστείτε λοιπόν τι συμβαίνει και δυστυχώς συμβαίνει σε μεγάλη έκταση , με τον απλό πολίτη και εθελοντή , που δεν έχει την εμπειρία και τις γνώσεις να ανταπεξέλθει στην κακώς εννοούμενη εξουσία των αστυνομικών.

Αυτό πρέπει επιτέλους να σταματήσει.

Πρέπει για πάρα πολλούς λόγους να σταματήσει.

Δεν θα διστάσουμε και δεν διστάζουμε να καταγγέλλουμε ονομαστικά και προς πάσα κατεύθυνση τέτοιες συμπεριφορές ετσιθελικές και αυταρχικές .

Επειδή είναι εδώ ο πολύ αγαπητός μας Στρατηγός Καραμαλάκης ,που θα το επιβεβαιώσει, στην Κρήτη τέτοιες συμπεριφορές έχουν σταματήσει προ πολλού να συμβαίνουν .Αστυνομία και εθελοντές εργάζονται στενά και χωρίς στεγανά στα θέματα της κακοποίησης των ζώων αλλά και στα θέματα εφαρμογής της νομοθεσίας, ελέγχων των πολιτών ιδιοκτητών ζώων , με κοινά κλιμάκια αστυνομικών και μελών των φιλοζωικών συλλόγων ελέγχου των ιδιοκτητών ζώων συντροφιάς , εργαζόμαστε πάνω σε θέματα ενημέρωσης τόσο των ίδιων των αστυνομικών στα ζητήματα της νομοθεσίας όσο και των πολιτών για τις υποχρεώσεις τους απέναντι στα ζώα.

Δεν μας έχουν απέναντι.

Στο προχθεσινό ειδηχθές περιστατικό κακοποίησης και θανάτωσης πολλών σκύλων στη Σκόπελο χρειάστηκε να ζητήσουμε την παρέμβαση της Α.Δ. Μαγνησίας ,Θεσσαλίας και της επιθεώρησης Βορείου Ελλάδας για να πάρουν μπροστά οι αστυνομικοί και φευ για να αντιμετωπίσουν ανθρωπινά τους εκεί εθελοντές.

Αυτά θα πρέπει να τελειώνουν.

Αλλά και με τους εισαγγελείς ανά την Ελλάδα συναντάμε τέτοιες συμπεριφορές.

Απαξίωσης, ειρωνείας, προβολής των προσωπικών τους απόψεων για τα ζώα στα περιστατικά κακοποίησης ζώων με τελευταίο το παράδειγμα στο Αμύνταιο Φλώρινας , όπου παρά την νομοθεσία που επιτρέπει , αλλοίμονο αν έπραττε αλλιώς, την σίτιση, το νερό , την φροντίδα των ανήμπορων να αυτοσυντηρηθούν αδέσποτων , των θυμάτων της δικής μας εγκληματικής ανευθυνότητας , παρά το γεγονός ότι ο νόμος ορίζει σαφώς ποιο είναι αδέσποτο ζώο και ποιο όχι, παρά την εγκύκλιο του Αρείου Πάγου που ορίζει , ότι πέραν του ηθικού, έχουμε και νόμιμο δικαίωμα να σιτίζουμε κλπ τα ζώα , συνελήφθη , κρατήθηκε όλη νύχτα στο κρατητήριο φιλόζηη μεγάλη γυναίκα διότι σύμφωνα με το σκεπτικό της εκεί Αντεισαγγελέως θεωρήθηκε υπαίτια και μάλιστα με δόλο για τις ελαφρές γρατσουνιές που αδέσποτο σκυλί, με τσιπακι του δήμου , με βιβλιάριο του Δήμου, με ομολογία του αρμόδιου Αντιδημάρχου ότι είναι αδέσποτο του Δήμου , που προκάλεσε σε κάποιον πολίτη - το πώς και γιατί δεν τους απασχόλησε - , επειδή άκουσον άκουσον το ταΐζει και μάλιστα το χαϊδεύει , άρα θεωρείται ιδιοκτήτης του εν τοις πράγμασι .

Και αναρωτιόμαστε ;

Σε ποια χώρα και σε ποιον αιώνα βρισκόμαστε;

Σας ευχαριστώ πολύ

Αναστασία Βυσσίνου Μπομπολάκη